

LOOPKEVERS

Soort/Locatie	RLK	HK	V50	N50	MB01	MB02	MB03	MB04	MB05	Hand	Totaal	
Abax ater	N	BO(E)	26	67	26	6	108	26	18	0	184	op schaduwrijke plekken, vochtig
Agonum sexpunctatum	A	DH(S)	61	55	0	1	0	0	0	0	1	vochtminnend, op heide
Agonum viduum	N	SW(E)	32	71	0	2	0	0	0	0	2	vochtig schaduwminnend
Amara aenea	N	DH(E)	81	128	1	0	0	0	0	0	1	droogteminnend
Amara communis	N	VH(E)	33	96	0	0	2	0	0	0	2	cultuurvolger
Amara famelica	Z	HH	18	14	0	0	1	0	0	0	1	op vochtige beschaduwde plekken
Amara lunicollis	N	VH(E)	42	93	3	1	2	0	0	0	6	cultuurvolger
Asaphidion flavipes	N	DH(E)	41	51	0	0	0	0	0	1	1	vochtminnend, cultuurvolger
Carabus nemoralis	A	DH(E)	54	45	9	0	13	8	18	0	48	cultuurvolger
Carabus problematicus	N	HH	38	40	6	0	28	6	28	0	68	schaduw, bossoort
Cicindela campestris	A	DH(E)	65	53	0	0	0	0	1	0	1	heide, droogteminnend
Cicindela hybrida	A	DH(S)	66	57	0	0	0	0	0	1	1	droogteminnend, duinen
Cychrus caraboides	N	BO(S)	18	37	1	0	0	0	0	0	1	bossoort, schaduw
Elaphrus cupreus	N	VH(E)	40	94	0	8	0	0	0	0	8	natte biotopen, oevers
Leistus rufomarginatus	N	BO(E)	19	74	0	0	2	1	0	0	3	schaduw, bossoort
Limodromus assimilis	N	BO(E)	43	86	1	0	0	0	0	0	1	nat bos
Loricera pilicornis	N	VH(E)	60	131	3	25	5	2	0	0	35	accent op vocht
Nebria brevicollis	N	DH(E)	41	137	1	3	130	1	1	0	136	cultuurvolger
Notiophilus biguttatus	N	BO(E)	65	122	1	0	4	3	0	1	9	accent op schaduw
Notiophilus palustris	N	VH(E)	67	81	0	0	0	0	0	4	4	accent op vocht
Notiophilus rufipes	N	BO(E)	35	53	3	0	0	3	4	1	11	bossoort, schaduw
Paranchus albipes	N	SW(E),OSW	48	101	0	1	0	0	0	0	1	natte biotopen, oevers
Patrobus atrorufus	N	BO(S)	16	30	0	0	2	1	0	0	3	nat bos
Poecilus cupreus	N	VH(E)	65	68	0	0	0	3	0	0	3	natte biotopen, oevers
Pterostichus minor	N	VH(E),MO	48	106	0	3	0	0	0	0	3	natte heide
Pterostichus nigrita	N	VH(E)	49	69	1	19	1	3	0	0	24	cultuurvolger, vochtminnend
Pterostichus oblongopunctatus	N	BO(E)	35	59	1	0	4	0	2	0	7	schaduw, bossoort
Pterostichus quadrifoveolatus	Z	HH,BO(S)	18	12	0	0	1	1	0	0	2	open zandgrond
Pterostichus strenuus	N	DH(E),VH(E)	53	135	0	1	0	0	0	0	1	accent op vocht
Totaal					57	70	303	58	72	8	568	

Uitleg bij de tabel van de loopkevers.

Kolom 1: wetenschappelijke namen, loopkevers hebben op enkele uitzonderingen na geen Nederlandse namen. De soorten in het rood en het paars zijn opgenomen in de Rode Lijst.

Kolom 2: RLK = Rode-lijst-categorie; N = momenteel niet bedreigd; A = achteruitgaand; Z = zeldzaam. Andere categorieën zijn: 0 = uitgestorven in Vlaanderen, 1 = met uitsterven bedreigd, 2 = bedreigd, 3 = kwetsbaar, B = waarschijnlijk bedreigd.

Kolom 3: habitatcode. Iedere loopkeversoort heeft een biotoop waar hij bij voorkeur voorkomt. BO = bos, DH = droge biotopen, SW = in de buurt van stilstaand water, VH = vochtig biotoop, HH = heide en/of hoogveen, OSW = oevers van stromend water, MO = moeras.

 : bossoort : soort van vochtige biotopen : soort van droge biotopen
(E) = eurytoop; de soort stelt minder hoge eisen aan zijn biotoop.
(S) = stenotoop; de soort stelt hoge eisen aan zijn biotoop.

Kolom 4: V50, in deze kolom wordt het aantal UTM-hokken vermeld waarin de soort is aangetroffen vóór 1950;

Kolom 5: N50, in deze kolom wordt het aantal UTM-hokken vermeld waarin de soort is aangetroffen na 1950.

Kolom 6 t. e. m. kolom 9: MB01: code van bodemval M = Munsterbos, B = bodemval, nummer 01, enz. Deze codes zullen op de kaart worden aangebracht zodat de juiste plaats steeds kan worden teruggevonden. Worden er in de toekomst handvangsten gedaan op dit perceel dan krijgen deze de code MH01. M = Munsterbos, H = handvangst, 01 is het nummer.

Kolom 11: tijdens een zoektocht naar mieren heb ik enkele loopkevers gevangen. Deze vangsten krijgen een precieze code zodra ik de kaart van Peter heb ontvangen. Voorlopig blijft het bij handvangsten. Je ziet meteen ook het belang van handvangsten omdat drie soorten aan de lijst konden worden toegevoegd.

Kolom 12: hierin zit het totaal aantal gevangen kevers per soort en het totaal aantal gevangen kevers.

Kolom 13: geeft extra uitleg over de kevers volgens de meest recente literatuur.

Situering van de bodemvallen.

MB01: op perceel B 179/A De reeks van drie bodemvallen bevindt zich in het uitgedroogde deel van de vijver net voorbij het chalet.

MB02: op de grens tussen perceel B 179/A en B 173/A. De reeks van drie bodemvallen bevindt zich in het droogvallend deel van de vijver.

MB03: op perceel B 172/A. De reeks van drie bodemvallen bevindt op het dijkje tussen de twee vijvers op het perceel.

MB04: op perceel b 169/A. De reeks van drie bodemvallen bevindt zich op een tiental meter van de weg in de opslag van berken.

MB05: op perceel B 166/C. De reeks van drie bodemvallen bevindt zich op de rand van het dennenbos langs het pad.

Besluit.

Noteer dat het onderzoek op deze locaties nog niet is afgerond. In de loop van 2003 worden nog systematische handvangsten uitgevoerd. Het aantal soorten zal daardoor nog toenemen.

Van begin april tot eind december werden 27 soorten loopkevers gedetermineerd. Twee daarvan worden in de Rode lijst omschreven als zeldzaam, *Amara famelica* en *Pterostichus quadrifoveolatus*. Verder zijn er nog vier soorten die als achteruitgaand worden beschouwd. Vermeldenswaard, maar niet op de Rode lijst, zijn *Cychrus caraboides* en *Patrobus atrorufus*.

Abax ater is een algemene bossoort die in grote getale wordt aangetroffen. In het Munsterbos is dit niet anders. Meer dan 32% van de loopkevers in de bodemvallen behoren tot deze soort. Hij heeft een voorkeur voor kleiige bodem.

Agonum sexpunctatum is een soort die zich op droge gronden ophoudt. De nabijheid van water is echter vereist. Hij kan in grote aantallen worden aangetroffen. Door het openkappen en het maaien zal de soort hier zeker in aantal toenemen vermits het een is die zich al vliegend kan verplaatsen.

Agonum viduum is een vliegende soort die hier als kensoort kan worden beschouwd.

Amara aenea is een cultuurvolger. Er werd slechts één exemplaar gevonden. Dit is een soort zonder een bepaalde voorkeur voor een of ander biotoop.

Amara communis komt voor op vochtige graslanden maar ook in lichte bossen.

Amara famelica is een zeldzame soort voor Vlaanderen. De soort heeft een voorkeur voor heiden en rietlanden. Ze hoort dus perfect thuis in het gedeelte rond de vijvers.

Amara lunicollis komt voor op droog zand of op veen in open terrein met enige begroeiing. Het voorkomen in drie van de vijf reeksen van de bodemvallen duidt op een goede verspreiding in het gebied.

Asaphidion flavipes. Rond deze soort heeft lang verwarring bestaan. Recente gegevens duiden op een voorkomen in heide en zandige cultuurgronden. Het betreft hier een handvangst aan de rand van de maïsakker.

Carabus nemoralis staat aangegeven als een achteruitgaande soort. Het hoge aantal, 48, in de bodemvallen geeft zekerheid dat de soort hier zeer goed gevestigd is. Het is een typische soort voor lichte bossen en door bomen beschaduwde plaatsen. We zien dat de soort volledig ontbreekt op de oever van de vijver en dat ze op de beboste dijk tussen twee verlandende vijvers en aan de rand van het naaldbos goed voorkomt.

Carabus problematicus. Dit is een soort van lichte, min of meer droge bossen en van heide. Ze klimt tot in de toppen van de bomen. Is hier goed vertegenwoordigd met 68 exemplaren.

Cicindela campestris (Groene zandloopkever) vertegenwoordigt samen met *Cicindela hybrida* (Bastaardzandloopkever) het geslacht van de Cicindelidae (Zandloopkevers). De **Groene zandloopkever** vinden we aan de rand van het naaldbos op het droge warme gedeelte dat nooit overstroomt en ook langs de rand van de Hollandse weg. De **Bastaardzandloopkever** daarentegen vonden we alleen langs de wegrand. Verder onderzoek zal uitwijzen waar ze zich precies ophouden.

Cychrus caraboides heet ook wel **Slakkenloopkever**. Hij eet zowel huisjesslakken als naaktslakken. Het is volgens mij de meest interessante soort die we tot nu toe aantreffen. In de literatuur wordt ze ook geduid als soort om op te volgen vermits het een echte kensoort: “De soort is een goede indicator van stabiele milieus met een goed ontwikkelde, slakkenrijke bodemfauna. Geschikt als monitorsoort voor bossen.”

Elaphrus cupreus is een typische oeversoort, begroeiing en schaduw is evenwel noodzakelijk. We vonden 8 exemplaren op de rand van een vijver.

Leistus rufomarginatus is een zeer interessante soort. Omdat ze bij voorkeur op lemige bodem voorkomt kan ze hier misschien wel dienen om de grens tussen leem en zand aan te duiden. We troffen haar aan op perceel 03 en 04 maar niet op 05, de rand van het naaldbos.

Limodromus assimilis is een soort die leeft op koele vochtige plaatsen. Haar voorkeurtemperatuur bedraagt amper tien graden. We troffen één exemplaar aan op perceel 01 in de dichtbegroeide rand van de vijver.

Loricera pilicornis is een soort met grote voorkeur voor vochtige biotopen. Het is een kever die sterk in opmars is. Opvallend is het grote aantal op perceel 02.

Nebria brevicollis is met 136 exemplaren de tweede in aantal na *Abax ater*. Het is een soort die snel op wisselende omstandigheden kan inspelen. Ze kiest wel voor schaduw. De volwassen kevers zoeken elkaars gezelschap op. Onder een stronk, in de humus of in een holte kunnen vaak grote aantallen voorkomen. Ze vermijden de open plekken. Perceel 03 blijkt volkomen aan hun eisen te voldoen.

Notiophilus biguttatus is een soort die het liefst in de humus leeft en daar op zoek gaat naar Springstaarten. De verschillende soorten *Notiophilus* komen vaak in hetzelfde terrein voor. Dat bleek bij handvangsten. Bij het uitzeven van bodemmateriaal werden de drie soorten aangetroffen: *biguttatus*, *palustris* en *rufipes*. Ze zijn bovendien zeer talrijk.

Paranchus albipes troffen we aan op perceel 02. Het is een typische soort van grote stilstaande wateren. De soort is dus perfect thuis in het Munsterbos.

Patrobis atrorufus is een soort waarvan zeer weinig gegevens uit Limburg beschikbaar zijn. We beschikken alleen over oude waarnemingen: een vondst van voor 1950 uit Midden-Limburg (Desender 1986). Verder literatuuronderzoek is nodig. Ze staat niet op de Rode lijst voor Vlaanderen omdat ze de laatste tijd in aantal is toegenomen. We troffen drie exemplaren in de bodemvallen en wel op 03 en 04. Aangezien ze bij voorkeur voorkomt in zeer natte bossen op kleiige bodem bevestigd ze hier het gegeven van *Leistus rufomarginatus*.

Poecilus cupreus is een soort die houdt van een kleibodem en we troffen hem aan op perceel 04. We verwijzen hierbij naar *Patrobis atrorufus* en *Leistus rufomarginatus*.

Pterostichus minor wijst op een vrij nat biotoop met voldoende schaduw en een rijke vegetatie. De overwintering in rietlanden gebeurt vaak aan de rand van het gebied en achter schors in bomen.

Pterostichus nigrata heeft een voorkeur voor oeverzones op humusrijke of kleiige bodem. Door de uitwerpselen van de eenden ontstond een rijk eutroof milieu waar deze loopkever zich goed ontwikkelde.

Pterostichus oblongopunctatus vormt een tandem met de veel zeldzamere “zustersoort” *Pterostichus quadrioveolatus*. Ze komen in lage aantallen voor in dit gebied. Ze blijven de moeite waard om te volgen, maar daartoe zijn meer gegevens nodig. *Pterostichus quadrioveolatus* zou voor warmere percelen kiezen, maar hier komen ze door elkaar voor met dit verschil dat *oblongopunctatus* meer verspreid is over het onderzochte terrein.

Pterostichus strenuus is een algemene soort. We troffen één exemplaar aan op perceel 02. Het is een soort van natte grazige terreinen die ook veel voorkomt in de strooisellaag van natte bossen.

Locatie van de bodemvallen

Zie kaart.

Beschrijving van de locatie.

Is nog niet volledig rond.